

tuin te Echt. Het merkwaardige is dat deze soort ten Noorden van Parijs tot nu toe nog niet is gevonden. Hierover zal hij in het Maandblad nog verder berichten.

Broeder Arnoud vertoont een exemplaar van *Anacridium aegyptium*, een sprinkhaansoort, die levend werd gevangen in de kerk. Vermoedelijk ingevoerd met zuidvruchten of groenten. Tevens vertoont hij een wantsensoort, *Graphosoma italicum*, gevangen in de botanische tuin te Terwinselen, waar dit dier meer voorkomt.

De Voorzitter laat ter bezichtiging rondgaan de insectentabellen uitgegeven door de N. J. N. en oppert de mogelijkheid iets in dien aard ook hier te doen. Tevens brengt hij te berde de mogelijkheid kleine, goed gedetermineerde, insectencollecties van bepaalde groepen of genera, tegen een matige vergoeding, aan de jongere entomologen onder ons aan te bieden, om hen als basis te dienen voor de verdere studie. Iedere meer gevorderde entomoloog bezit wel voldoende duplicaten van gewone of iets minder gewone soorten, om een dergelijke kleine collectie samen te stellen. De kosten hoeven niet hoger te zijn dan de kosten van het gebruikte materiaal.

Niets meer aan de orde, sluit de Voorzitter tegen 8 uur de vergadering.

HOUDT DE NATUUR SCHOON!

Voor de leden van het Natuurhistorisch Genootschap behoeven we hier niet te beginnen met uitvoerig de schoonheid te schilderen van het Zuid-Limburgs landschap. Die is in hun kringen bekend en bemind. Maar juist daarom ook zullen ze iets willen vernemen over een actie, dit jaar opgezet om dit landschapsschoon te beschermen tegen een gevaar, dat de laatste jaren steeds groter wordt.

Op zich genomen is het verheugend, dat steeds meer toeristen en dagjesmensen in vrije uren de weg naar de onvolprezen Limburgse heuvels en dalen vinden. Natuurschoon is immers niet alleen bestemd voor een elite, maar voor allen die ontspanning van nobel gehalte zoeken in deze gespannen tijden, en die in een dichtbevolkt land stilte en ongerepte schoonheid willen vinden. Maar er zijn hieraan minder prettige gevolgen verbonden.... Dat leerden de laatste jaren de schillen en papieren, die in steeds groter hoeveelheid vaak op de mooiste plekjes achterbleven.

Eigen ervaring en berichten van vele zijden leerden ons, dat het niet gaat om een toevallig verschijnsel, maar om een groeiend gevaar. Daarom ook kwamen enige tijd geleden vertegenwoordigers van de Natuurbeschermingswacht Zuidoost-Limburg, van „Het Limburgs Landschap” en van L.F.V.V. bijeen en deze besloten — dit jaar voor het eerst — een actie-week op touw te zetten om het uitgaand publiek duidelijk voor ogen te houden de leus, die de Bond van Natuurbeschermingswachten al enkele jaren propageert: *Houdt de Natuur schoon, dan behoudt U natuurschoon.*

Deze actie strekt zich uit over Zuid-Limburg, en wordt gehouden in de week vóór Pinksteren, dus van 6—12 Mei. Hij omvat een actie onder de jeugd, speciaal doordat op de scholen in die week de betekenis van het „Houdt de Natuur schoon” overal aan de kinderen wordt voorgehouden, en ook door een passende prijsvraag. Verder wordt in de pers en door de radio op hetzelfde aambeeld gehamerd. Ook zullen in groot aantal affiches worden verspreid met het opschrift „Houdt de Natuur schoon”. De jeugd is al in zijn verschillende groeperingen opgeroepen mee te helpen. Tenslotte wordt in diezelfde week, op Woensdag 9 Mei, in het St. Claracollege te Heerlen de Jaarvergadering gehouden van de Natuurbeschermingswacht Zuidoost-Limburg, waar ook hetzelfde thema ter sprake komt. — Wij nodigen hierbij alle leden van het Natuurhistorisch Genootschap voor deze vergadering uit (aanvang acht uur des avonds); zij zullen ook een aantal fraaie natuurfilms te zien krijgen.

Maar van het meeste belang is wel dat ieder natuurliefhebber het gehele seizoen door zelf het goede voorbeeld geeft, door alle gemaakte rommel ter plaatse te begraven. Een kleine moeite en een groot gewin! Leer dit vooral ook aan de kinderen als een gewoonte, die hoort bij het fatsoen wat ieder in acht dient te nemen; en wijs er dan ook op, dat men niet mag klagen over anderen, als men zelf niet zijn plicht in deze vervult. Een onaanzienlijke plicht, maar toch een van duidelijk sociaal belang!

En is het overdreven te vragen, dat natuurminnende wandelaars (-essen) als de gelegenheid zich voordoet de Natuurwachters helpen bij hun taak, om het publiek in deze op te voeden? Bij voorbaat dank!

Dr. M. BRUNA.